

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 11T/52/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011073
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2322011073.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného M. O., pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.10.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný M. X. Z. P. H. P. E. O. Á. F., Q.. O., H.. XX.XX.XXXX N. C., D. R. S. Ž. XXXX/XX, O., X. O., K. Q.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 21.09.2021 v čase o 05:45h v obci Z., smer Č. N., ako vodič vozidla AUDI A6 s EČV: O., prekročil dovolenú rýchlosť jazdy, kedy v obci viedol vozidlo rýchlosťou cca 94 km/h a vozidlo nevedol pri pravom okraji vozovky, čím porušil povinnosti vodiča podľa § 9 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v spojení s ustanovením § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho ľavou prednou časťou svojho vozidla AUDI A6 s EČV: O., narazil do ľavých predných dverí vozidla Volkswagen Polo s EČV: O., vychádzajúceho z ulice R. a odbočujúceho vľavo, smer O., nachádzajúceho sa v čase zrážky v strede vozovky, ktoré viedla vodička M. Z., H.. XX.XX.XXXX, bytom Z. Č.. XXX, ktorá v dôsledku zrážky utrpela zranenia: stav po traume hlavy, podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života menej závažnými bolesťami po dobu jedného týždňa, potrebou nosenia krčného goliera cca 1 mesiac, spolujazdec sediaci na prednom sedadle vedľa vodiča vozidla Volkswagen Polo, T. H., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. Č.. XXX, utrpela v dôsledku nehody zranenia: pohmoždenie hrudníka na ľavej strane v prednej axilárnej čiare v úrovni 5 - 7 rebra a pohmoždenie brušnej steny v ľavom podrebrí, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života najmä bolesťivosťou pri predklone a pichaním v boku pri dýchaní, a to až do ukončenia PN do 15.11.2021, spolujazdec sediaci na zadnom sedadle vľavo vozidla Volkswagen Polo, B. D., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. Č.. XXX, utrpela v dôsledku nehody zranenia: stav po traume hlavy, tržnú ranu na hornej pere vľavo dĺžky 3 cm a zlomeniny zubov 11, 21, 22, 23, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života menej závažnými bolesťami pri aplikácii liekov proti bolesti s odôvodnenou dobou liečby 6 - 7 dní, ako aj najmä sťažením prijímania tvrdej stravy a stratou spoločenskej prestíže, a to od 21.09.2021 až do vyhotovenia dočasnej protézy, min. do 09.11.2021,

teda

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,

čím spáchal

nedbanlivostný prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 158 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 4 Trestného zákona, mu súd počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia ukladá povinnosť:

- príkaz osobne alebo písomne sa ospravedlniť (i) poškodenej T. H.E., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. Č.. XXX, K. Q., (ii) poškodenej B. D., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. Č.. XXX, K. Q. a (iii) poškodenej M. Z., H.. XX.XX.XXXX, C. Z. Č.. XXX, K. Q.;
- príkaz nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu súd ukladá nahradiť poškodenému subjektu Sociálna poisťovňa, P.: XX XXX XXX, K. V.. XX. B. X B. XX, XXX XX C., K. Q., škodu vo výške 1.058,30 EUR (jedentisícpäťdesiatosem eur a tridsať eurocentov).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 08.09.2022 na tunajší súd obžalobu č. 1 Pv XXX/XX/XXXX - 13 zo dňa 06.09.2022 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v prípravnom konaní a aplikujúc príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku.

Súd vo veci rozhodol dňa 12.09.2022 trestným rozkazom (č. l. 316 - 317), proti ktorému podal obžalovaný včas odpor (č. l. 320 - 323). Nakoľko súd nevzhladol priestor pre iný procesný postup, prejednal vec na hlavnom pojednávaní (dva termíny - 12.04.2023 na č. l. 350 a nasl., a 04.10.2023), pričom dňa 04.10.2023 vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Na termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023 obžalovaný učinil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásenie o vine, ktoré súd vzápätí (nakoľko k tomu nevidel zákonné procesné prekážky a nakoľko tomu nasvedčoval aj obsah spisu) prijal (§ 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku). Prokurátorka síce navrhovala dané vyhlásenie neprijat' (bolo učené až v čase vykonávaného dokazovania na hlavnom pojednávaní), no podľa názoru súdu bolo možné dané vyhlásenie obžalovaného prijať, nakoľko

- obžalovaný prejavil záujem o dohodu o vine a treste už v čase po otvorení hlavného pojednávania dňa 12.04.2023 (č. l. 350), pričom sprvoti na hlavnom pojednávaní (12.04.2023) chcel učiť vyhlásenie o vine, no nie bezvýhradne, preto ho nakoniec dňa 12.04.2023 neučinil (učinil ho až na bezprostredne nasledujúcom termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023);

- Trestný poriadok také vyhlásenie v neskoršom štádiu hlavného pojednávania nezakazuje, kedy navyše vyhlásením viny zaznamenáva strana obžaloby úspech v podobe unesenia dôkazného bremena v otázke skutku, viny zaň, ako aj úspech v otázke právnej kvalifikácie trestného činu, s ktorou právnou kvalifikáciou sa tak obhajoba vyhlásením viny stotožňuje;

- taký postup súdu bol plne v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/59/2022 - 738 zo dňa 20.09.2022, v zmysle ktorého obžalovaný môže disponovať svojím právom na vyhlásenie viny do skončenia dokazovania, t. j. vyhlásenie viny v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku možno urobiť na súde prvého stupňa až do skončenia dokazovania).

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine za žalovaný skutok, súd vykonal na termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023 dokazovanie k trestu, náhrade škody či eventuálne ochrannému opatreniu.

Pred súdom vykonané dokazovanie. Pokiaľ ide o vinu obžalovaného za žalovaný skutok, obžalovaný učinil na termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023 vyhlásenie o vine, ktoré, ako je uvedené už

vyššie, súd prijal. K vine preto súd ďalšie dokazovanie nevykonal. Vykonal dokazovanie k trestu, náhrade škody či eventuálne ochrannému opatreniu.

Obžalovaný pred súdom uviedol (pozn. na termíne hlavného pojednávania dňa 12.04.2023, č. I. 350 a nasl., t. j. ešte pred vyhlásením viny a bezvýhradnou akceptáciou obžaloby, k čomu došlo na termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023), že to bolo v 09/2021. Ráno šiel do roboty, a nakoľko už bol na konci dediny, pomaličky zrýchľoval, avšak určite nešiel rýchlosťou 94 km/h. Dal sa viac do stredu vozovky, nakoľko zbadal pani na stopke, ona však vybehla do cesty, nakoľko mu nedala prednosť v jazde; zrážke už nevedel zabrániť. V ten čas bolo pekne, bola padnutá rosa, vozovka bola vlhká. Viditeľnosť bola dobrá, ešte bola ale tma v danom čase. Rýchlosťou šiel 60 až 65 km/h. Keď došlo k zrážke, bol vo svojom jazdnom pruhu. Tabuľa označujúca koniec obce bola asi 50 m odtiaľ. Poškodená jazdila na motorovom vozidle Volkswagen Polo bielej farby. Akonáhle mu vybehla do cesty, vedel, že je zle. Dupol na brzdu, kolesá sa zasekli, došmýkal sa do nej. Zastavil na krajnici, v jarku pri plote. Vystúpil z auta a šiel skontrolovať posádku z druhého vozidla, volal 112ku. Poškodenú zaregistroval prvýkrát, keď prišla na križovatku, čo mohlo byť cca do 30 m od neho. Následne mu vbehla do cesty, čo mohlo byť tak cca 17 m od neho. Ona najprv zastavila na stopke tak, ako mala, no následne mu nedala prednosť. Pripustil, že porušil predpísanú rýchlosť v obci, nakoľko nešiel 50 km/h. Vedel by prijať aj tvrdší trest, no nie stratu vodičského preukazu, nakoľko je vodič z povolania. Poukázal na to, že miera viny neleží len na ňom, nakoľko tam bola stopka a poškodená mu nedala prednosť v jazde. Miera viny je podľa neho väčšia u poškodenej ako u neho. Poškodený bol aj on (prišiel o auto a chodí po súdoch).

Súd v rámci dokazovania (na termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023) oboznámil aj listinné dôkazy:

- na č. I. 270 až 278 evidenčná karta vodiča/obžalovaného, z ktorej je zrejmy väčší počet priestupkov v doprave;
- na č. I. 299 starší odpis registra trestov obžalovaného (2 záznamy, kedy mu boli uložené v roku 2010 a 2016 podmienkové tresty odňatia slobody za rôznu úmyselnú trestnú činnosť; pri oboch sa toho času na neho hľadí, akoby odsúdený nebol);
- na č. I. 300 až 302 starší výpis z evidencie priestupkov obžalovaného (väčší počet priestupkov, prevažne v cestnej premávke);
- na č. I. 303 správa o povesti obžalovaného z mesta O. (len stručné a všeobecné, pre rozhodnutie súdu málo upotrebitelne informácie);
- na č. I. 304 pracovný posudok aktuálneho zamestnávateľa obžalovaného (v práci je disciplinovaný, prácu vodiča nákladnej dopravy vykonáva zodpovedne, je priateľský a komunikatívny);
- na č. I. 356 oznámenie zo Sociálnej poisťovne, S. O. (ku dňu 08.07.2023 nebola náhrada škody v sume poškodenej T. H. vyplatených nemocenských dávok vo výške 389,20 eur uhradená);
- na č. I. 359 až 365 oznámenie zo Sociálnej poisťovne, S., spolu s potvrdením o vyplatení nemocenských dávok poškodným M. Z. B. B. D. (ku dňu 08.08.2023 náhrada škody v sume 1.058,30 eur nebola uhradená);
- na č. I. 366 oznámenie od poškodenej obchodnej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (v trestnom konaní uplatnený nárok na náhradu škody bol uhradený komerčnou poisťovňou z povinného zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody; nárok bol teda uhradený skôr, než vinu či jej mieru ustálil súd);
- na č. I. 370 oznámenie zo Sociálnej poisťovne, S. O. (ku dňu 30.08.2023 bola náhrada škody v sume poškodenej T. H. vyplatených nemocenských dávok vo výške 389,20 eur uhradená komerčnou poisťovňou; pre úplnosť súd procesné strany oboznámil, mimo dokazovania, aj s úradným záznamom zo 03.10.2023, ktorý spísal samosudca a z ktorého plynie, že ku dňu 03.10.2023 nebola náhrada škody v sume 1.058,30 eur, podľa listín na č. I. 359 až 365, Sociálnej poisťovni uhradená);
- aktuálna lustrácia obžalovaného z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (zo dňa 02.10.2023), z ktorej plynie, že obžalovaný má toho času evidovaných 17 záznamov, prevažne v cestnej premávke, z toho 3 priestupky od času 07/2021, od ktorého vykonáva pracovnú činnosť ako vodič z povolania;
- aktuálny odpis registra trestov obžalovaného zo dňa 02.10.2023 (bezo zmeny oproti vyššie uvedenému záznamu);
- aktuálna lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne pracovnej činnosti obžalovaného (zo dňa 02.10.2023; obžalovaný je pracovne činný od 07/2021 u zamestnávateľa, ktorým vypracovaný pracovný posudok na obžalovaného súd tiež oboznámil, viď vyššie);

- aktuálna lustrácia z agendy dopravno-správnych činností ohľadne obžalovaného (väčší počet priestupkov v doprave, od času 07/2021, odkedy vykonáva pracovnú činnosť vodiča z povolenia, 3 záznamy za nevenovanie sa riadne vedeniu vozidla, za bezpečnostné pásy a za uchytenie nákladu, 2x pokuta 10,- eur a 1x 50,- eur);
- fotokópia pracovnej zmluvy obžalovaného zo dňa 22.07.2021 (už vyše dva roky pracuje ako vodič z povolenia, pracovný pomer má na dobu neurčitú).

Obžalovaný sa k oboznámeným listinným dôkazom vyjadril v tom zmysle, že z príjmu platí rodičom hypotéku.

Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol na termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023 vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou za účelom preukázania spôsobu spáchania činu (pri relevancii pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona), a to prečítanie časti záverov znaleckého posudku Č.. X/XXXX (v otázke č. 3 na strane 35 posudku č. I. 215 spisu), pretože okolnosti dôležité pre rozhodnutie súdu (ohľadne ukladania trestu, tiež ohľadne náhrady škody či eventuálneho ukladania ochranného opatrenia) bolo možno zistiť podľa názoru súdu v danom čase už zo skôr vykonaných dôkazov, pričom navyše na rovnakom termíne hlavného pojednávania dňa 04.10.2023 obhajoba už skôr uviedla, že na výsluchu v tom čase prítomného znalca netrvá (ktorý následne opustil pojednávaciu miestnosť), a tiež ani v čase návrhu obhajoby nebol daný súhlas prokuratúry na čítanie daného znaleckého posudku podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku (prokurátorka výslovne odmietla tento návrh obhajoby). Opätovné predvolanie znalca na iný/ďalší termín hlavného pojednávania by bolo navyše krokom nevhodným z pohľadu súdu, ktorý v danom čase už mal všetky potrebné informácie na vyhlásenie rozsudku. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 08.10.1997 sp. zn. I. ÚS 64/97 do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Pre úplnosť súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2020 sp. zn. 6Tdo/23/2019, podľa ktorého proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu, znamená myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán. Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné podľa názoru súdu tento návrh obhajoby na vykonanie dôkazu odmietnuť.

Na iných dôkazoch už trvané v relevantnom čase nebolo, resp. ďalej navrhované neboli.

Záverečné návrhy procesných strán. Prokurátorka právom záverečnej reči uviedla, že k vine sa nevyjadruje, nakoľko súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Pokiaľ ide o návrh trestu navrhla, aby súd rozhodol rovnako ako v trestnom rozkaze na č. I. 316 - 317, ktorý trest považuje za adekvátny a zákonný.

Obhajca právom záverečnej reči uviedol, že pokiaľ ide o vinu, obžalovaný učinil vyhlásenie o vine. Pokiaľ ide o trest, je potrebné podľa názoru obhajoby posúdiť okolnosti podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, išlo o dopravnú nehodu počas tmy, kde pre nikoho z účastníkov z daného dôvodu nebola dobrá viditeľnosť; obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu a hneď, ako mohol, intenzívne brzdil. Keď poškodená začala vchádzať do cesty, vozidlo obžalovaného bolo pre ňu pozorovateľné. Pokiaľ ide o následok, nebola spôsobená smrť, ani ťažká ujma na zdraví, len ľahké zranenia bez následkov. Náhrada škody už bola takmer celá uhradená poisťovňou a poškodení si nejakú osobitnú ujmu v tomto trestnom konaní neuplatnili. Pokiaľ ide o pohnútku a zavinenie, išlo o nedbanlivostné konanie, kedy u obžalovaného absentovala vôľa niekomu ublížiť/poškodiť. Pritiažujúce okolnosti na jeho strane nie sú žiadne, priestupky boli len drobné, prevažná časť spáchaná pred viac ako tromi rokmi a tie aktuálne sú súvisiace so zamestnaním obžalovaného, ktorý je vodič z povolenia (napr. prekročenie povolenej hmotnosti na vozidle). Pokiaľ ide o majetkový prospech, obžalovaný zo skutku nemal žiaden, naopak sám si spôsobil škodu. Obžalovaný nijakým spôsobom nepredložoval trestné konanie, snažil sa o dohodu o vine a treste, ku ktorej pre postoj prokuratúry neprišlo. K trestu

zákazu činnosti je nutné uviesť, že sa môže uložiť tak vodičovi z povolania, ako i osobe, ktorá vodičom z povolania nie je. Taká osoba však na rozdiel od vodiča z povolania nie je výkonom takého trestu majetkovo postihnutá, neprišla by o príjem pre seba a svoju rodinu, neutrpela by na možnosti zamestnať sa. Obžalovaný ako vodič z povolania by však automaticky stratil prácu, ako jediný zdroj obživy. Prišiel by o svoj doterajší pracovný a príjmový život. Nie je nevyhnutné ukladať trest zákazu činnosti, nakoľko je možné uložiť napr. prísnejší trest, než ten v trestnom rozkaze (napr. vyššia trestná sadzba s prísnejšou skúšobnou dobou eventuálne naviazanou aj na probačný dohľad so zákazom páchania priestupkov). Tak by bol trest primeraný a spravodlivý, nakoľko trest zákazu činnosti by bol pre obžalovaného pracovne i majetkovo likvidačný.

Obžalovaný právom záverečnej reči (a posledného slova) uviedol, že súhlasí so svojim obhajcom a ospravedlňuje sa, že vyhlásenie viny neučinil už na predošlom termíne hlavného pojednávania.

K vine a uloženému trestu. Otázka viny za žalovaný skutok bola z pohľadu súdu vyriešená vyhlásením viny obžalovaného [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], ktoré vyhlásenie súd prijal (ako je už uvedené vyššie).

Pokiaľ ide o týmto rozsudkom uložený trest,

- nebolo nutné siahnuť po nepodmienečnom treste odňatia slobody (predošlé dve odsúdenia z roku 2010 a 2016 má obžalovaný zahladené, kedy preukázal, že vie viesť riadny život aj bez uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody);
- nebolo možné siahnuť po alternatívnych trestoch, nakoľko (i) bohatá priestupková minulosť obžalovaného v cestnej doprave toho času vygradovala do trestnoprávnej roviny v prípade tu žalovaného skutku, kedy (ii) v minulosti účinnými sa ukázali uložené podmiennečné tresty odňatia slobody (súd nie je názoru, že by alternatívne tresty, či osamote alebo vo vzájomnej kombinácii, mohli doceliť svoj účel, vzhľadom na trestnú aj priestupkovú minulosť obžalovaného);
- súd zvolil ako adekvátny podmiennečný trest odňatia slobody bez kombinácie s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá (i keď túto kombináciu sprvoti zvolil vo vydanom trestnom rozkaze; viď č. I. 316 - 317). Trest odňatia slobody mohol súd ukladať po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona (súd identifikoval prevahu poľahčujúcich okolností, a to jednu poľahčujúcu okolnosť - doznanie sa a úprimné oľutovanie vlastnej trestnej činnosti, pri absencii priťažujúcich okolností) v rozpätí 0 až 8 mesiacov, pričom súd zvolil pomerne prísnu výmeru 6 mesiacov (v polovici hornej polovice upravenej výmery), za súčasného určenia skúšobnej doby (v pomerne prísnom trvaní) 3 roky (súd mohol ukladať od 1 roka do 5 rokov) s probačným dohľadom, kedy na posilnenie naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj povinnosť (i) ospravedlniť sa trom poškodeným, ktorým v dôsledku ním spáchaného trestného činu vznikla ujma na zdraví, a (ii) nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu; prísnu výmeru súd zvolil, aby zabezpečil naplnenie účelu ukladaného trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona aj bez použitia/uloženia trestu zákazu činnosti (absencia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke v tomto odsudzujúcom rozsudku je tak kompenzovaná prísnejšou výmerou podmiennečného trestu odňatia slobody, za súčasného uloženia probačného dohľadu), nakoľko obžalovaný má skutočne „bohatý“ priestupkový register, pokiaľ ide o priestupky v doprave, ktorý vygradoval časom až do tu žalovaného trestného činu, preto je potrebné tento trend gradácie protiprávneho konania u obžalovaného korigovať a pre budúcnosť mu zamedziť naplnením účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona (a ak nie aj uložením trestu zákazu činnosti, viď nižšie, tak prísnejším podmiennečným trestom odňatia slobody);
- súd neukladal obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke (na rozdiel od trestného rozkazu na č. I. 316 - 317), i keď na jeho uloženie boli splnené formálne podmienky podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Ako vyplynulo z dokazovania, obžalovaný je vodič z povolania, už vyše 2 roky (od 07/2021), za ten čas sa dopustil len 3 dopravných priestupkov z celkového počtu 17 zaznamenaných priestupkov, a samozrejme aj tu žalovaného trestného činu. K trestnému činu sa doznal, úprimne ho oľutoval, uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke (v akejkoľvek výmere) by súd postihol obžalovaného aj na jeho príjmoch (nevedel by vykonávať súčasnú prácu, ktorú vykonáva už vyše dva roky a z ktorej má pozitívne hodnotenie od zamestnávateľa) a ohrozil by tým (minimálne dočasne) jeho majetkové postavenie (a vystavil riziku, minimálne dočasného, neúspechu na trhu práce). Tu sa súd stotožnil s názorom obhajoby, ako ho prezentovala v záverečnej reči. Súd pri ukladaní trestu musí prihliadať aj na skutočnosť, aby trest postihoval v miere nevyhnutnej pre naplnenie jeho účelu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) iba páchatel'a, a to tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu/jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3

Trestného zákona; obžalovaný uviedol, že z príjmu platí rodičom hypotéku), pričom musí dbať aj na zásady ukladania trestov (napr. § 34 ods. 4 Trestného zákona; kedy tu žalovaný trestný čin je činom neobčianlivostným a neboli ním spôsobené závažné následky na ľudskom zdraví; tým súd samozrejme nerelativizuje poškodenie zdravia poškodených). Podľa názoru súdu, náprava obžalovaného je možná a ochrana spoločnosti (pred ním či inými páchatelmi takého činu) naplnená aj pri neuložení trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel obžalovanému (čo by malo zrejme devastačné následky pre jeho aktuálnu pracovnú činnosť a tým aj majetkové pomery), za súčasného zohľadnenia tejto skutočnosti pri ukladaní pomerne prísneho podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (ako je uvedené v odrážke vyššie), ktorý bude nad obžalovaným najbližšie 3 roky visieť (za asistencie a dohľadu probačného a mediačného úradníka súdu) ako Damoklov meč a pripomínať mu de facto dennodenne potrebu vedenia riadneho života (vrátane bezvýhradného dodržiavania pravidiel cestnej premávky, tak v pracovnom ako i súkromnom živote).

Skrze tento rozsudok uložený trest považuje súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku napĺňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (po náležitom prihliadnutí na zásady ukladania trestov), a to aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Pre úplnosť súd uvádza, že v žalovanom skutku právne kvalifikovanom ako prečin, nevidel závažnosť nepatrnú (§ 10 ods. 2 Trestného zákona), najmä s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý sa tu žalovanej trestnej činnosti, spočívajúcej aj v skutočne výraznom prekročení najvyššej dovolenej rýchlosti v obci, dopustil ako osoba s väčším počtom priestupkov v cestnej premávke (t. j. jeho protiprávne konanie v premávke rokmi vygradovalo z priestupkovej roviny postupne až do aktuálne stíhanej trestnoprávnej roviny), ktorou tu žalovanou trestnou činnosťou nebola spôsobená len majetková škoda, ale i zranenia troch osôb. Osoba obžalovaného je navyše osobou v minulosti súdne trestanou, kedy mu v spáchaní tu žalovaného skutku nezabránili predošlé odsúdenia.

K náhrade škody. K času vyhlásenia tohto rozsudku ostal uplatnený resp. neuhradený nárok poškodeného subjektu Sociálna poisťovňa na náhradu škody v sume 1.058,30 eur, ktorý nárok bol riadne týmto poškodeným subjektom v konaní zdokladovaný (ako vyplynulo z dokazovania), preto súd týmto odsudzujúcim rozsudkom zaviazal obžalovaného na jeho náhradu (pri nezistení žiadnych prekážok, či už hmotnoprávných alebo procesnoprávných k takému postupu, najmä s prihliadnutím na § 238 ods. 1, ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v príslušnom znení).

Z dôvodov uvedených vyššie súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a náhrade škody možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného

poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).